

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 5T/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118010399
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Polaček
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8118010399.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mariána Polačka a prísediacich Heleny Schnirerovej a Anny Papcunovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.5.2018 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

1/ obž. M. U. ,

nar. XX.X.XXXX v Košiciach, trvale bytom R. č. XXX, okr. C., bez prihlásenia B. XXX, okr. Sabinov, t.č. vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

2/ obž. I. N. ,

nar. XX.X.XXXX v Prešove, trvale bytom N. - I. č. XXX, okr. Sabinov, t.č. v mieste bydliska, s a u z n á v a j ú v i n n ý m i , ž e

dňa 13.10.2017 v čase asi o 00:10 hod. na ul. Požiarnickej v Prešove v blízkosti železničného pristanišťa pod vplyvom toluénu a alkoholu po predchádzajúcej vzájomnej dohode obv. M. U. chytil rukou I. I. okolo chrbta a snažil sa mu vybrať peňaženku zo zadného vrecka nohavíc, avšak podarilo sa mu vytrhnúť z objatia a ušiel k Študentskému domovu na Námestí mládeže č. 2, kde ho obaja dostihli, pričom obv. M. U. udrel rukou poškodeného do brady a obv. I. N. mu poliala toluénom tvár a z predného pravého vrecka nohavíc mu vytiahli mobil zn. HUAWEI P 10 lite modrej farby v silikónovom obale, čím mu spôsobili odcudzením mobilu škodu vo výške 270,- Eur a poškodenie očí, ktoré si vyžiadalo ošetrovanie s práceneschopnosťou do 28.10.2017,

t e d a

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a uvedený čin spáchali závažnejším spôsobom konania, so zbraňou,

č í m s p á c h a l i

zločin lúpež podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

1/ obž. M. U.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. k/, písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody na 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona sa pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa z r u š u j e výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/102/2017 zo dňa 10.1.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.1.2018, a ktorým bol uznaný vinným z prečinu podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona k § 20 Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody na 6 mesiacov nepodmienečne do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

2/ obž. I. N.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j/, písm. k/, písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona sa jej výkon tohto trestu podmienečne odkladá.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona sa nad ňou stanovuje probačný dohľad počas skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa jej určuje skúšobná doba na 5 (päť) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní M. U., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R. č. XXX, okr. Prešov a I. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N. - I. č. XXX, okr. Sabinov, rukou spoločnou a nerozdielnou povinní uhradiť poškodenému I. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. č. 77, okr. Sabinov, škodu vo výške 270,- (dvestosedemdesiat) €.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaných M. U. a I. N. bola podaná obžaloba pre zločin lúpež podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 13.10.1998 v čase asi o 00:10 hod. na ul. Požiarnickej v Prešove v blízkosti železničného priecestia pod vplyvom toluénu a alkoholu po prechádzajúcej vzájomnej dohode obv. M. U. chytil rukou I. I. okolo chrbta a snažil sa mu vybrať peňaženku zo zadného vrecka nohavíc, avšak podarilo sa mu vytrhnúť z objatia a ušiel k Študentskému domovu na Námestí mládeže č. 2, kde ho obaja dostihli, pričom obv. M. U. udrel rukou poškodeného do brady a obv. I. N. mu poliala toluénom tvár a z predného pravého vrecka nohavíc mu vytiahli mobil zn. HUAWEI P 10lite modrej farby v silikónovom obale, čím mu spôsobili odcudzením mobilu škodu vo výške 270,- € a poškodenie očí, ktoré si vyžiadalo ošetrovanie s práceneschopnosťou do 28.10.2017.

Na hlavnom pojednávaní obaja obžalovaní vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku odpovedali áno. Následne bolo prijaté uznesenie, že súd toto ich vyhlásenie prijíma a zároveň súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaní priznali k spáchaniu skutku sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy ohľadom trestu a náhrade škody. V ďalšom mal súd za to, že sa skutky stali tak ako je to uvedené vyššie.

Obhajca v rámci záverečnej reči navrhol, že jeho klient od počiatku nepopiera, že sa dopustil skutku, poukázal na jeho viac ako 60 priestupkov, skutku sa dopustil v skúšobnej dobe, takže reálne mu hrozí premena trestu na 4 mesiace. Medzitým bol odsúdený k ďalším 6 mesiacom. Ďalej poukázal na to, že jeho klient chcel uzavrieť dohodu o vine a treste, ktorá sa nerealizovala. Na záver uviedol, aby tomuto bol uložený trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Podľa názoru súdu zločin bol jednoznačne preukázaný. Obaja obžalovaní urobili vyhlásenie, že sú vinní zo spáchania skutku v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, preto ich súd uznal vinnými zo zločinu lúpež podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a uvedený čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou (v zmysle ustanovenia § 122 ods. 3 Trestného zákona).

Podľa názoru súdu zločin bol spáchaný úmyselne (priamy úmysel) v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, čo jednoznačne vyplýva zo spôsobu spáchania skutku.

Pri výroku o treste súd zistil, že obž. U. z miesta trvalého bydliska je hodnotený negatívne. Ďalej bolo zistené, že vo viac ako šesťdesiatich prípadoch bol prejednávaný za priestupok od 11.11.2012 do 3.6.2017. V dobe, keď bol vo väzbe, z tejto bol hodnotený v celku priaznivo. Súдне trestaný doposiaľ bol 4-krát vo všetkých prípadoch Okresným súdom v Prešove:

V prvom prípade rozsudkom zo dňa 13.1.2011, vedený pod sp. zn. 4T/147/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.1.2011, pre § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a bolo upustené od potrestania, hľadá sa na neho ako by nebol odsúdený.

V druhom prípade trestným rozkazom zo dňa 30.6.2014 vedeným pod sp. zn. 1T/78/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2014, pre § 20 k § 212 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody na 4 mesiace s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby na 1 rok, t.j. do 30.10.2015, dňa 16.11.2016 sa osvedčil a hľadá sa na neho ako by nebol odsúdený.

V treťom prípade trestným rozkazom zo dňa 11.8.2016, vedeným pod sp. zn. 4T/60/2016, právoplatným dňa 20.10.2016, bol uznaný vinným z prečinu podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody na 4 mesiace s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby na 1 rok t.j. do 20.10.2017.

V štvrtom prípade rozsudkom zo dňa 10.1.2018 vedeným pod sp. zn. 6T/102/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.1.2018, bol uznaný vinným z prečinu podľa § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody na 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, t.j. k tomuto rozsudku sú splnené podmienky uloženia súhrnného trestu.

K obžalovanej N. bolo zistené, že vzhľadom na krátkosť času v obci R. táto nebola hodnotená. V obci sa v tej dobe zdržiavala iba tri mesiace so svojim synom, jej druh je vo väzení. Taktiež sa jej vytykajú priestupky od 24.4.2015 do 31.8.2017 v piatich prípadoch. Súдне trestaná doposiaľ nebola.

V ich prípade súd zistil, že obžalovanému U. je možné priznať dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. k/, písm. l/ Trestného zákona, na druhej strane súd zistil aj dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona. U obžalovanej N. súd zistil tri poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j/, písm. k/, písm. l/ Trestného zákona. Priťažujúcu okolnosť súd nezistil (poľahčujúce okolnosti písm. j/ viedol pred spáchaním trestnej činnosti riadny život, písm. k/ pričínal sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, písm. l/ priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). K tejto časti poľahčujúcich okolností ešte súd dodáva, že obaja obžalovaní sa na hlavnom pojednávaní ospravedlnili poškodenému, ktorý ich ospravedlnenie prijal. Preto potom súd rozhodol, že obom prizná poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k/ Trestného zákona. K priťažujúcim okolnostiam písm. h / spáchal viac trestných činov, v tomto prípade išlo súhrnný trest a preto viac trestných činov, písm. m/ bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. To, že bol obžalovaný súдне trestaný vyplýva z jeho registra trestov, kde dokonca sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe.

Vychádzajúc potom z ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona súd musí prihliadnuť pri určení druhu trestu a jeho výmery na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Z ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona vyplýva, že ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pri výmere trestu odňatia slobody v trestnej sadzbe § 188 ods. 2 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na 7 rokov až 12 rokov.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť aj trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Keďže v trestnej veci sp. zn. 6T/102/2018 bol obžalovaný U. odsúdený za prečin podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, kde trestná sadzba je až na dva roky, v tomto prípade je prísnejší zločin podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na 7 až 12 rokov.

Súd zoberal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výmeru ukladaného trestu. Prihliadol na osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaných. V ich prípade súd prihliadol aj na to, že od počiatku boli splnené podmienky na to, aby sa konalo o vine a treste, čo však nebolo akceptované. U obž. N. súd poukazuje aj na lekársku správu na čl. 192, ktorá potvrdzuje, že obžalovaná N. je v IX. lunárnom mesiaci tehotenstva. Súď poukazuje aj na to, že má maloleté dieťa vo veku okolo 2 rokov.

Na základe toho dospel súd k vnútornému presvedčeniu, že pre obžalovaného U. bude primeraný trest odňatia slobody na spodnej sadzbe podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, t.j. trest súhrnný na 7 rokov a 6 mesiacov, pričom súd zoberal do úvahy aj premenu podmieneného trestu v trestnej veci sp. zn. 4T/90/2016. Keďže je vo výkone trestu odňatia slobody v minimálnom stupni stráženia, vo výkone trestu je prvýkrát, súd potom rozhodol, že podľa 48 ods. 4 Trestného zákona ho zaradí do výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže má za to, že jeho narušenie ešte nie takého charakteru, aby tento bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

U obžalovanej N. súd v jej prípade poukazuje na to, že boli splnené podmienky na konanie o vine a treste. Ďalej súd poukazuje na to, že táto je prvýkrát súdne trestaná, má maloleté dieťa a ďalšie by mala v krátkom období porodiť, preto potom je primeraný trest odňatia slobody uloženej jej podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona v trestnej sadzbe 7 až 12 rokov, pričom súd vzhľadom na vyššie uvedené tento trest mimoriadne znížil v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, v tomto prípade na 3 roky, pričom podľa názoru súdu sú splnené podmienky na to, aby tento trest bol uložený ako podmienený a keďže takýto trest je možné uložiť iba s probačným dohľadom v zmysle § 51 ods. 1 Trestného zákona, uložil jej aj probačný dohľad počas skúšobnej doby. Vzhľadom na závažnosť zločinu, kde obžalovaná N. mala značný podiel na jeho spáchaní (pričom súd poukazuje na toluén, ktorý použila), súd potom rozhodol, že jej uloží skúšobnú dobu v maximálnej výške, t.j. na 5 rokov.

Poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody a táto mu bola aj priznaná.

Súd je toho názoru, že takto uložený trest odňatia slobody bude mať priaznivý vplyv na páchatel'ov a títo sa v budúcnosti nedopustia ďalšej trestnej činnosti.

Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na záver k tomu súd uvádza, že podľa názoru súdu tento skutok, tak ako je uvedený v obžalobe, mal byť posudzovaný aj ako prečin ublíženie na zdraví v zmysle § 156 Trestného zákona, v súvislosti s tým, však v prípravnom konaní neboli vykonané dôkazy okrem fotokópie potvrdenia o práceneschopnosti. Ak by súd chcel vykonať ďalšie dôkazy, znamenalo to ďalšie predlžovanie trestného stíhania minimálne po dobu, kedy by bolo spracované odborné vyjadrenie ohľadom práceneschopnosti poškodeného. Preto potom súd rozhodol iba o predmetnom zločine.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Prešove do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)
Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.